

Com a Carta Setmanal, reproduïm un article publicat en Informació Obrera, núm. 338

El programa de reformes i d'estabilitat del nou Govern

El 30 d'abril, l'endemà passat de les eleccions generals, el Govern va enviar a Brussel·les, a la Unió Europea, l'Actualització del Programa d'Estabilitat 2.019-2.022 i el Programa Nacional de Reformes de 2019. Donant així compliment a l'obligació de tots els Estats membres de presentar aquests documents bàsics per a la coordinació de les polítiques econòmiques de la UE.

El Programa d'Estabilitat 2.019-2.022

Com a eixos del programa es proposa garantir l'estabilitat econòmica i financera, reforçar la cohesió social i abordar reformes estructurals com la baixa productivitat o l'alt nivell de deute públic.

El Programa d'Estabilitat preveu la reducció gradual del dèficit públic fins a aconseguir en 2.022 l'equilibri pressupostari, la qual cosa permetrà al govern "accelerar la reducció de la ràtio de deute públic sobre el PIB, fins a situar-se per sota del 90%". En 2019, es preveu un dèficit del 2%, perquè "els ingressos públics augmentaran i la despesa pública es reduirà lleugerament, fins al 39% i el 41% del PIB, respectivament".

A destacar que, en fixar-se la distribució del dèficit públic de 2018, un 2,48% del PIB, entre les diferents administracions públiques, es fa una distribució enganyosa d'aquesta. S'imputa a la Seguretat Social un dèficit del 1,41% del PIB. Diem enganyosa per l'errònia comptabilització del finançament de l'Estat a la Seguretat Social, perquè segons l'article 109.2 de la Llei General de la Seguretat Social, tal finançament ha de fer-se per aportacions, no per préstecs, i com a resultat d'aquesta manipulació apareix la Seguretat Social indegudament endeutada i deficitària, mentre que l'Administració Central de l'Estat figura amb un dèficit convenientment rebaixat.

S'estableixen en els Ministeris límits per a l'inici de nous expedients de des-

pesa. La paràlisi de la inversió pública, necessària per a la creació d'ocupació de qualitat, és una de les mostres de la llunyania governamental dels problemes reals de la societat.

El pla suposa en essència a reduir despeses per a pagar el deute i, respecte a les pensions, consisteix a continuar ignorant l'obligació de recollir com a despesa del Pressupost de l'Estat. no com a préstec, les aportacions obligatòries de l'Estat a la Seguretat Social.

La reforma laboral i el "oblit" de la seva derogació

El Programa de Reformes del govern no posa en la seva agenda la derogació de les reformes laborals avorrides per tota la classe obrera i les seves organitzacions.

Son les reformes laborals impulsades per la Unió Europea les que han facilitat l'ofensiva contra les condicions de treball i els drets socials, han afeblit la negociació col·lectiva i els salaris, i amb la reducció salarial han arrossegat a la baixa el finançament de les pensions pel seu efecte en les cotitzacions socials.

Procés que òbviament condueix a afeblir a les organitzacions obreres.

La ultraactividad dels convenis, la prevalença del conveni sectorial sobre el d'empresa, la derogació de la reforma laboral, la derogació de la reforma de pensions, són entre altres les reivindicacions pendents.

En lloc d'abordar la derogació d'aquest llegat, el govern proposa la creació d'un grup d'experts per a dur a terme els treballs i estudis preparatoris per a l'elaboració d'un nou Estatut dels Treballadors.

En el Programa de Reformes per a 2019 es diu: "és necessari combatre la dualitat del mercat de treball i la precarietat en l'ocupació, per a això es proposen mesures per a l'impuls de la contractació indefinida i l'elaboració d'un nou Estatut dels Treballadors del Segle XXI".

La derogació de les reformes de pensions no està en l'agenda del Govern

Res es diu tampoc de la derogació de les reformes de pensions que tant rebuig han concentrat. En el Programa de Reformes es detallen totes les mesures escomeses pel govern des de la moció de censura que va tombar a Rajoy, però el conjunt d'aquestes mesures reposava en el compromís de la derogació de la jubilació als 67 anys i la derogació de la reforma de Rajoy, amb el seu índex d'actualització al 0,25% i el seu factor de sostenibilitat d'empobriment de les pensions.

La ruptura del Pacte de Toledo va permetre veure clarament la voluntat de la majoria dels allí reunits de canviar el model actual de Seguretat Social i reduir-lo al nivell de pensions mínimes, per a així obrir espai als fons privats de pensions. I aquest model allí dissenyat, el rebuig del qual va provocar l'explosió del consens, rep ara els suports del govern: "Així, la Comissió del Congrés per al Seguiment del Pacte de Toledo, els treballs del qual van avançar a bon ritme fins a l'anunci de la convocatòria d'eleccions generals el 28 d'abril, i el diàleg social proporcionen el marc òptim per a abordar aquest procés". I entre les mesures se cita "la revisió de les despeses" i "l'adaptació de diferents paràmetres del sistema" de la Seguretat Social.

Malgrat la tan portada i portada separació de fonts, per a la contractació de treballadors es mantenen els incentius no finançats per la imposició general sinó per les cotitzacions. El Govern escriu a Brussel·les que: "Un dels pilars d'aquestes polítiques actives són els incentius a la contractació, a través de bonificacions i reduccions en les quotes de la Seguretat Social. Aquests incentius, per als quals existeix un crèdit de 2.600 milions d'euros en el pressupost de 2018 prorrogat en 2019, suposen una minoració dels ingressos per cotitzacions socials".

S'anuncia l'assumpció per part del Govern del model de pensions dissenyat i rebutjat del Pacte de Toledo i se segueix la vella política de saqueig a les cotitzacions socials, finançant amb elles la política de suport a l'ocupació que ha de finançar-se amb els recursos del Pressupost de l'Estat i no amb els del Pressupost de la Seguretat Social.

La motxilla austríaca i la destrucció dels drets al treball estable

Ja l'anterior Ministra de Treball del PP Fátima Báñez, Ciutadans i la CEOE van proposar l'aplicació de l'anomenada "motxilla austríaca" com a mesura de privatització de les prestacions. Ara, és el Govern qui assumeix la proposta de canalitzar cap al mercat de capitals les eventuais indemnitzacions per acomiadament dels treballadors.

Davant la situació de segmentació del mercat de treball, la reducció de tipus de contractes, "per a contribuir significativament al dinamisme laboral", el Programa de Reformes proposa "abordar la implantació gradual d'un sistema de comptes individuals de capitalització per a la mobilitat a través de la creació d'un Fons que permeti als treballadors fer efectiu l'abonament de les quantitats acumulades

al seu favor en els supòsits d'acomiadament improcedent, de mobilitat geogràfica, per al desenvolupament d'activitats de formació o en el moment de la seva jubilació."

A Àustria en 2003 amb l'objectiu de reduir "rigideses del mercat de treball" es va implantar un sistema pel qual cada treballador té un compte individual d'indemnització per acomiadament que es nodreix d'aportacions de l'empresari a un Fons que inverteix en el mercat financer.

En cas d'acomiadament el treballador pot disposar d'aquest compte en concepte d'indemnització per acomiadament. És com un pla de pensions rescatable en cas d'acomiadament, que també pot servir com un complement a la seva pensió. Però d'aquesta manera es facilita a l'empresari l'acomiadament de qualsevol treballador, ja que té la indemnització per acomiadament ja dotada de fons.

Les "rigideses del mercat de treball" que es volen eliminar constitueixen el nucli dels drets adquirits pels treballadors: el dret al treball, a la seguretat i estabilitat en el lloc de treball, el seu rebuig a l'acomiadament lliure, la necessitat que l'acomiadament d'un treballador compleixi requisits legalment establerts.

Es tracta d'una proposta de destrucció dels drets i garanties arrencats, i un atac a les organitzacions obreres aixecades en la lluita per consolidar els drets de la classe obrera. La proposta del govern a favor de la motxilla austríaca és un atac sense precedents als drets de la classe obrera i les seves organitzacions i un nou intent d'afavorir al sector financer en implantar el que pot considerar-se un fons de pensions camuflat.

En conclusió, les propostes de reformes per a 2019 del Govern, imputant a la Seguretat Social dèficits que són d'altres Administracions Públiques, el seu "oblit" de la derogació de les reformes laborals i de pensions, i el suport a la motxilla austríaca, pinten el quadre de l'allunyat que està el Govern de les aspiracions expressades per les reivindicacions i mobilitzacions obreres i de pensionistes. Aspiracions que constitueixen el mandat que han donat a aquest govern els milions que van anar a votar el 28 d'abril per a tancar el pas a les dretes i a les seves polítiques.

Després de les eleccions es constata que sí que hi ha majoria per a derogar el llegat de reformes heretades i satisfer les reivindicacions obreres i democràtiques.

ÚLTIMA HORA

El programa de reformes demostra la voluntat de la direcció del PSOE de Sánchez d'acomodar-se completament a les exigències del capital financer i les seves institucions. No obstant això, el govern encara no està format i les expectatives dels treballadors van en un sentit contrari. Estem en vespres d'un xoc, nosaltres ens situem en el moviment que exigirà al govern respondre a les reivindicacions. No som ni "neutres" ni defensors del govern perquè és d'esquerres contra l'extrema dreta".

Per això després de la confirmació del govern en funcions que no plantejarà la derogació de la reforma laboral, supeditant les eventuais modificacions a l'elaboració a mitjà termini d'un nou Estatut dels Treballadors, es creen unes condicions que obliguen a sindicalistes, treballadors i joves a organitzar l'exigència política al Govern i a la majoria que va tirar a Rajoy, la derogació de la seva herència respecte a la reforma laboral, les de pensions, la LOMCE, el 315.3 del Codi Penal i la llibertat dels presos republicans catalans.

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partit Obrer Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta